

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsrvpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales, historici, physici, mathematici, denique ad politiorem litteraturam pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam transscripti summo labore, cura, ac fide

Plvtarchi Chaeronensis Ethicorum Sive Moralium

Plutarchus

Impressum Francofor. ad Mœn., M.D.LXXXII

In librum de laudatione sui ipsius invidiæ non obnoxia

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-351](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:468-1-351)

uit. quanquā cur in tēam verterit, mirari subit: quod tamen
in hoc cuiuscunq; scriptoris pro gymnasiate iterū factum est.
ibid. 33. Rectē tractari.] καλῶς πελαχεῖσθαι. deest ali-
quid. Sed de telchinum prosodia qua sit aut fuerit disputatio,
me fallit. & videtur altera pars questionis excidisse. fortasse
ητέλχινα. Eustathius quidem de duabus in 15 & 16 termina-
tiones habentibus disputat, vtra analogia magis consentanea
sit, in Odyss. γ. initio. Sed id hic non admodum facit. Locus A-
ristophanis est in nebulis. De Scytharum seruis vide initium
lib. 4. apud Herodotum. forte ταπασῶσιν hū legendum, pro
ταπαδῶσιν.

IN LIBRVM DE LAVDATIO.

ne sui ipsius inuidiæ non
obnoxia.

207. 9. Adde quōd.] η τῷ συγχετατέστερῳ. ante reg
punctum tolle virgula posita. nō autem expungere contrascrit-
pti etiam codicis autoritatē ausim, cūm omnino videatur cum
sententiae detrimento abundare. hoc ipsum enim dicit (nisi fal-
lor) insolētiſima iactantia esse, quōd orationem, &c. itaq; Ad-
de illud in mea versione, qua me accommodavi recepta lectioni,
inducas per me licet. & illud nō in ητέλχινοι post ὁμοίως
poni debuit. Locus Pindari est oda Olympiorum nona.
ibid. 28. Carbonis F.] τὸν Κάρβωνα. & Ιωνοκάρπων.
scriptus Ιωνοκάρπων. & in margine τιτυροκάρπων, que vox
sine τιτυροκάρπων significat, quib. erucis præsens esse venenum
ex Dioscoride & aliis constat. Ιωνοκάρπων autem dici posse vi-
detur, qui Ionum animos flecteret arte musica. τιτυροκάρπων
quid significet, ex Thesei historia notum est, qui sustulit illum.

*Qui poterat curuare rhabes, & agebat ab alto
Ad terram latè sparsuras corpora pinus.*

7. Metamorph. Ego hīc nihil affirmo. ctriē Κάρβωνο quog; su-
spectū est, cum apud Suidā in φράσι pro ea legatur Κάρβωνο.
vt sū-

vt suspicio sit legi debere μιλήσιος φρύνιν τὸν Κάνωβο τὸν Ἰωνίαν πλησίου. Nolo tamen pro hac mea conjectura dimicationem sustinere. mox pro ὑπομένοντας lege ὑπομένοντες patet.

208. 6. Ut liberaliter profiteatur.] τὸ μὴ φεισάμενον scriptus τὸ in τῷ emendat. Sed tamen non coherent verba.

ibid. 16. Alias etiam ob causas.] ποτὲ ἐτέρας πνὰς, excedit αἵτις.

* Aξιος θεσιν.] Alia lectio in margine scripti, & v. θεσιν αξιοτε res eodem recidit.

209. 13. Messenam instaurauisset.] φίλος. Aldus φίλος. noster φίλος. Scriptus φίλος in διφίλος mutatum habet. quod & ipsum non male coherent. malo tamen ex historia φίλος. Messenem enim rursus ciuibus frequentauit Epaminondas, cccxxx. postquam diruta fuerat anno. Plutarchus in apophtheg. & alibi alij. 210. 11. Tanquam pugilq;.] Id obiter notandum duxi, in his verbis, Πύκτης ὁ πότε εἰς χεῖρας, allusum esse quasi proverbialiter & hic, & in Solone autoris nostri ad Sophocles versus, quos Deianira profert, Trachiniis:

* Εποπτὴν τὸν ὄσις αὐλαίσαται

Πύκτης ὁ πότε εἰς χεῖρας, & καλῶς φρογεῖ.

211. 29. Auditori se insinuat.] legendum συνεπιδύει προ accusatio, non obscuratio, & post ρένον in μόνον mutandum ex sententia. scribendum etiam Βυζαντίος. sic enim Graci loquuntur, non vituntur datius. Sed & scriptus recte.

212. 10. Androcottus.] Ανδρόκοτος. Sic & in scripto. in vita Alexandri Plutarchus Ανδρόκοτον habet. Apud Strabonem est Androcopus quidam, Lebedi conditor. si recte legitur libri xiv. initio. Omnino autem τῇ & παντὶ facile litterulis pingendis confunduntur.

213. 10. Deplorarent.] Legο δυσφερότες, non τοι, quod interpretem se fessellit. scriptus liber hic mendo vacat.

213. 30. Appellauerunt.] appellari voluerunt. μέλλοντας.

Θέλοντας in scripto est annotatum ad marginem. idq; prefero recepta lectioni: aliquot infra versibus pro Αἰτίοις scribe Ε-πειδός. res ex Iliad. & notissima. Ceterum quod sequitur ὡς πνευματικά καὶ λόγις ἀρχαστιν, in scripto itidem ut hic legitur, mendosè omnino. vt nihil aliud, adiectuum saltēm excidit, quod eam auditionem ineptam fuisse declarat.

214. 37. Detrecto nouos.] καὶ τὰς παρόλας. audacter scribe, τιμονια sublato: neq; enim quadrat. Sed interim sententia dictare videbatur παρόλας. alibi quoq; recte legisse recordor scriptos. Non ma est pulcherrimum. Chorus Spartanos ex alijs huius auctoris locis emendabis, maxime Lycурγο & αροπιθεγμatis.

216. 4. Opponis.] ἀρτάτεις. ἀρτάτεις scriptus, quod malo, vt ad plures perireat cohortatio. Homerica ex Homero restitues.

218. 12. Patroclam prætendendo.] Πάτροκλους φέρων. Non possum inibi temperare, quin hoc loco obiter prouerbium venustissimum explicem, quo cum Graci scriptores etiam sacri, vñ si sit satis frequenter: tamen ferè interpretes ad id tanquam ψαλον πέτρον impegerunt. neq; sanè mibi quenquam insectari libet. & nominibus etiam parcere reuerentia hominum ne libet. Miror tamen Erasmus illum magnum, qui ex singulis Homericis noematibus singula propemodium fabricatus fuerit adagia, in hoc enarrando adeò fuisse Homeri oblitum, vt ad Aristophaneum Patroclum nos ablegaret. idq; eo magis miror, quod & hunc ipsum locum Plutarchi, & Diogenianam prouerbij verissimam interpretationem citanti, in mente Homericu Patrocli non venerit. Verba Diogeniani sunt.

Πάτροκλος φέρων: δὴ τὸν μὴ διωμένων διὰ φύσεω θρων τὰς δικαιας συμφορὰς, εἴ τέρων δὲ θλίψεων αὐτὰς ἀπολαμβούντων. Rectissime. (εἴ τέρων fortè scripserat.) Nam captiuæ puella, quas Achilles detinebat, cum suas miserias ipsis pro se & ex professo deplorare non licet, Patrocli cadauere

uerē allato singuntur ab Homero dum eius casum se lamentari simulant, exilio interim suo & calamitatibus serio impensas lacrymas funebri in Patrocli mortem fletu quasi pretextu quodam velasse. Verba Homeris sunt Iliados t. 301. Ως ἔφατο (Briseis Patroclum deflens.) κλαίσθη δέ σενάχοιος γυναικες Πάτροκλον τέφασιν, σφῶν δι' αὐτῶν κύδες εἴρασιν. Plutarchus hoc loco ad hec ita allusit, ut more suo, sicut & faciens in libello de audiendis poetis docuit, alio deflecteret: nimirum in eos qui alios ita laudant, vt inde propriam laudem capiunt, de alterius interim dignitate parum solliciti, modo eius sua laudatione id consequantur, vt ipsi laudentur. Germani non absimili proverbio ludunt, vbi assentando aliquid quempiam aliud ab eo quod praeferit sectari indicant. Der ifs das Wort/ein anders der hort. Atq; hec δέ ταῦτα περὶ οὐ.

DE VACVITATE IRÆ.

Quando ita instituta est hac disputatio, ut colloquium sit Fundani ac Syllæ: non piguit perspicuitatis causa personas annotare.

221. 8. Homericam illam seruat obedient.] 'Ουνεική τέσσει. Cūm a se conuersos libellos aliquoī Plutarchi inq; his hunc ipsum, ederet quandam Erasimus litterarum columen & decus singulare: fassus est se nondum comperrisse quānam sit hec Homericā τέσσει. ita enim legerat, ut & scriptus habet, τέσσει (nam τοιότερον in margine annotatum est ridiculum) Ne ergo desperet rūdis lector, locum Homeri, ad quem alluditur, & ex quo locum hunc corrigas, adscribam. Is est Odys. v. 22.

Ως ἔφατ, εὐ σῆμεων καδαπίμενος φίλον ήτος.

τῷ δὲ μάλιστη τε τετληγα

Νωλετέως, &c. —

Vnde liquet τέσσει δημειών coibitionem significare & repressionem iracundie, quali eo loco usus Homericus Ulysses se continuuisse, sibiq; temperauisse proponitur. Sanè in libro de gar-